

[Vagn Bro.]

ordning. For denne tjeneste har han fået et så beskedent beløb som 4.800 kr. Jeg vil i hvert fald mene, at disse udgifter er meget moderate, og derfor har jeg taget til orde imod de bemærkninger, der er kommet.

Jeg hørte til slut, at de ærede kvindelige medlemmer navnlig har været utilfredse med, at der ikke også var en kvindelig medhjælper. Det vil vi selvfølgelig undersøge. Jeg må erkende, at jeg synes, at de kvindelige medlemmer — men sådan er det, fordi jeg ser på det — er dem, der trænger mindst til assistance på dette punkt.

Adolph Sørensen: Efter så megen venlighed og anerkendelse beklager jeg ikke at være i samme stilling som de foregående talere, altså at kunne takke ministrene til forskellig side.

Da den højtærede boligminister svarede mig, kom jeg til at tænke på en lille historie om en engelsk minister, der for nogle år siden var faret vild i Londontågen med en kollega ved siden af sig i vognen. Han staldede bilen og rullede vinduet ned ud for en lille knægt, der stod på fortovet, og spurgte ham: kan du sige mig, lille ven, hvor jeg befinder mig? — I Deres bil, sir, svarede drengen. Så rullede ministeren vinduet op igen og sagde til sin kammerat: Det var et typisk ministersvar, det sagde sådan set det rent konkrete, men ikke noget som helst, man ikke vidste i forvejen.

Jeg synes, at den højtærede boligminister gjorde det samme som forleden den højtærede finansminister: han førte krigen over i fjendens lejr; og det synes jeg den højtærede minister gjorde på en måde, som ikke var ministeren helt værdig. Ministeren forfaldt også til, om jeg så må sige, at tale om noget andet. Det var jo ikke selve restriktionerne og deres afgrænsning eller udvidelse, talen var om. Det var de virkninger og det sigte, som den politik, de er udtryk for, medfører, og som jeg altså spurgte om var bevidst.

Jeg ved da godt som medlem af bolig-

ministeriets arbejdskraftudvalg, som ministeren til overmål har henvist til, hvad det er, restriktionerne drejer sig om. De drejer sig i virkeligheden om at prøve på at afbøde følgerne og imødegå virkningerne af den situation, vi er kommet i, fordi man efter min og mange andres mening ikke i tide har liberaliseret hele boligområdet. Det ligner jo en tanke, at næsten lige siden boligministeriet blev opfundet, har vi oplevet disse perioder med kaos og denne spolede byggerytme, som vi kender alt for godt. Før den tid var det et aldeles ukendt begreb. Men det skal jeg nu lade ligge.

Den højtærede boligminister udtrykte sin forbavselse over, at jeg ikke var kommet ind på dette ved en tidligere samtale med den højtærede minister; vi taler da heldigvis ofte om saglige ting, og jeg har haft stor glæde og udbytte af disse samtaler og håber også at få det i fremtiden, måske endda med en smule gensidighed i dette forhold. Jeg vil gerne minde den højtærede minister om, at den samtale, han refererer til, fandt sted for 3-4 uger siden, medens det interview, jeg har refereret til, blev forelagt mig så sent som i forgårs — det stod i Aalborg Stiftstidende i lørdags — så alene af den grund ville jeg ikke ved vor tidligere her refererede samtale have kunnet bringe det emne og det stof, som interviewet gav anledning til, på bane over for den højtærede minister; ellers havde jeg gerne gjort det.

Dernæst vil jeg føje til, at jeg egentlig hidtil har haft den opfattelse — og jeg har ikke kunnet få anden opfattelse efter de informationer, vi har fået i boligministeriets arbejdskraftudvalg — at vore forhandlinger var interne og i overvejende grad fortrolige. Det indtryk har altså været forkert, det må have været forkert, siden den højtærede minister nu fra folketingets fornemme og meget offentlige talerstol har røbet og refereret, hvad der finder sted i boligministeriets arbejdskraftudvalg.

Men enten må den højtærede minister være forkert orienteret af sine embeds-